

Дунавътъ се е основало също така, като се основа сѣтнѣ и русското царство. Както руситѣ (Варягитѣ) приехъ нѣколко славенски племена, и съ врѣме двата народа станяхъ единъ народъ руски; така и блъгаретѣ, като додохъ по край Дунавътъ приехъ седемъ славенски племена, и съ врѣме двата народа станяхъ единъ народъ Блъгарски.

Блъгаретѣ току като додохъ съ Аспаруха у новата си земя, завчасъ фаняхъ да гледжтъ да приземжтъ и южната страна на Дунавътъ. Гръцкіятъ царъ Константинъ Погонатъ, се уплаши отъ тѣзи гости, и намысли да се отрѣве отъ тѣхъ; за това той станъ връху имъ и по сухо и по море. Събира си най добрата войска, натѣкмѣва една флота, и като ги повежда самси, възлѣзува по Дунавътъ и си изважда войската на сухо срѣщу блъгаритѣ. Блъгаретѣ като видѣли толкови гръцка войска и кораби, отпрѣво не одаржтъ на тѣхъ, а се заячавжтъ три четьрь дни. Въ това врѣме гръцкія царъ заболѣва и си отива назадъ. Войската му като вижда да си отива царятъ имъ, фаняла и тя да се оттеглява. Тогази блъгаретѣ нападжтъ на тѣхъ, едни избивжтъ, други ранѣвжтъ, а останжилитѣ ги испжжджтъ оцамъ Дунавътъ, когото и тѣ сами прѣминувжтъ и приземжтъ сичката Малка Скитія (Доброджа) наедно съ градътъ Варна (678-та година). На сжщата година Блъгаретѣ приехъ отъ гръцитѣ и сичката Мезія (сегашната Блъгарія) до Бѣлградъ. На това мѣсто тѣ наобрехъ седемъ славенски племена и ги покрехъ подъ тѣхъ си. Ако и да приехъ отцамъ Дунавътъ и се заячихъ тамъ; нѣ тѣ още не си оставихъ ветхія обичай да връвжтъ камъ Цариградъ, и за това нападахъ на Тракія (Романя) и а опустошавахъ. Гръцкія царъ вече не можи да стои на срѣща имъ, и за това направи миръ съ тѣхъ, като имъ се обрече да имъ дава даване сѣка година. По 687 на гръцкія